

Ad spørgsmål 69 fra folketingets socialudvalg vedrørende forslag til lov om social bistand.

Efter nugældende bestemmelser ydes der støtte til anskaffelse af motorkøretøjer dels i form af godtgørelse af registreringsafgift i henhold til finansministeriets bekendtgørelse nr. 464 af 18. oktober 1971, dels som lån i henhold til revalideringslovens § 3, stk. 1, og § 8, stk. 1, samt lov om invalidepension § 22. I visse tilfælde ydes støtte til invalideaggregater og/eller automatisk transmission efter revalideringslovens §§ 3, stk. 1, og 8, stk. 1, som tilskud. Endvidere ydes fritagelse for betaling af vægtafgift i henhold til lov om vægtafgift af motorkøretøjer § 16 og toldgodtgørelse af erlagt told i henhold til kap. 87 i den til toldloven af 28. januar 1959 indeholdte tarif samt endelig visse gebyrfritagelser efter justitsministeriets cirkulære af 21. marts 1957.

Som en følge af, at de i finansministeriets bekendtgørelse på den ene side og de i revalideringsloven og lov om invalidepension på den anden side fastsatte betingelser for ydelse henholdsvis af godtgørelse af registreringsafgift og lån er forskelligt udformede, er de kriterier for støtte til anskaffelse af motorkøretøjer, som efter revalideringsnævnets praksis er udformet, opbygget på en kombination af disse forskelligartede regler.

I. Helbredsmæssige kriterier.

I alle tilfælde er ansøgerens helbredstilstand en afgørende faktor, idet det er en forudsætning for ydelse af støtte, at der skønnes at foreligge en *invaliditet*, medens en varig *sygdoms- eller aldersbettinget svagelighed*, der i § 58 i forslaget til lov om social bistand er opstillet som helbredsmæssigt kriterium, ikke i sig selv vil kunne begrunde støtte efter nugældende bestemmelser.

Der sondres i reglerne om godtgørelse af *registreringsafgift* mellem, om der skønnes at foreligge *invaliditet*, *alvorlig invaliditet* eller meget alvorlig *invaliditet*, medens det er en betingelse for at opnå *lån*, at ansøgeren er erhvervshæmmet som følge af fysiske eller psykiske lidelser.

Efter sagens natur er det ikke muligt nøjagtigt at beskrive, hvilke former og grader af *invaliditet* der skønnes at kunne begrunde bevilling af hjælp, og hertil kommer, at den lægelige bedømmelse ikke foretages rent abstrakt på de om lidelsen eller lidelserne objektivt konstaterede lægelige fund og de om prognosen foreliggende oplysninger, men konkret ud fra de i det enkelte tilfælde foreliggende oplysninger om ansøgerens erhvervsmæssige og øvrige forhold, herunder *invaliditetsbestemt kørselsbehov*.

II. Andre generelle kriterier.

For at opnå godtgørelse af registreringsafgift kræves, at forholdene for de invaliderede ansøgere iøvrigt skal tale for at yde støtte, jfr. nedenstående afsnit III.

I § 1, nr. 2 i finansministeriets bekendtgørelse er det anført, at der, når ganske særlige forhold gør sig gældende, kan indrømmes godtgørelse af halvdelen af registreringsafgiften af motorkøretøjer, der erhverves af invaliderede under visse i bekendtgørelsens nærmere opregnede betingelser. Da bestemmelsen imidlertid i praksis kun anvendes i et begrænset antal tilfælde, har man undladt en nærmere redegørelse for de anvendte kriterier. Specielt for ansøgere, der søger støtte i form af lån til anskaffelse af motorkøretøj, der skal dække et erhvervsmæssigt kørselsbehov, kræves der i revalideringslovens § 8, stk. 1, at der kan opnås en *væsentlig og ikke blot forbigående* bedring af erhvervsevnen, eller at der er fare for at en *væsentlig og ikke blot forbigående* nedsættelse af erhvervsevnen vil indtræde, hvis støtte undlades.

III. Anvendelse af de forskellige kriterier.

Der sondres efter bestemmelserne således imellem 2 hovedgrupper af ansøgere, dels de ansøgere, der opfylder betingelserne for at opnå støtte til motorkøretøj som et hjælpemiddel for herved at afhjælpe bestående *invaliditet*, uden at motorkøretøjet har nogen erhvervsmæssig betydning for ansøge-